

SHABBOS SHUVA DRASHA

Revisiting the Mission Statement of Klal Yisroel

SHABBOS SEPTEMBER 27, 2025
6:30 PM
AT ETZ CHAIM SYNAGOGUE
WITH RABBI YAAKOV FISCH

1) Shemos 19:6

וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מַמְלַכְת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

And you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation.’ These are the words that you shall speak to the children of Israel.”

2) Ramban - Shemos 19:6

וְגוֹי קָדוֹשׁ לְדַבָּקָה בָּאֵל הַקָּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר "קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי ה'" (ויקרא יט ב). וְהִנֵּה הִבְטִיחָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא

AND A HOLY NATION. I.e., to cleave unto the Holy G-d, just as He said, *Ye shall be holy, for I the Eternal your G-d am Holy.* Thus He has assured them [of life] in this world and in the World to Come

3) Ohr Hachaim- Shemos 19:6

וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי וְגוֹ'. צָרִיךְ לְדַעַת לָמָּה הֻצְרַךְ לומר "וְאַתֶּם", כִּיּוֹן שֶׁעַד עַתָּה לָהֶם הָיָה מִדְּבָר.

או ירצה לומר להם כי מעתה יהיו הם בבחינת פמליא של מעלה, כי למעלה יש להאדון משרתיו ומשמשים לפניו במרום ולהם יקרא כהנים, גם יש לפניו צבא רב הנקרא קדוש דכתיב (דניאל ח:יג) "אחד קדוש", ואמר ה' כי אותם יעשה ה' במקום כהנים וקדושים העליונים. וכפי זה אמרו ואתם חוזר הדבר לכללות ישראל, והצרך לומר תבת ואתם, לבל יחשבו כי דבריו להם על העתיד לבא בעלות הנפש אחר הפרדה מהגוף ישיג הרוחניות מעלות הסדורות, אבל בחיים חיותו תרחיק הדעת השגה זו, לזה אמר ואתם פרוש, אתם בעצמכם בעלי גויה תשיגו

**מַעֲלָה זֹאת. וּמִצִּינוּ שֶׁהַצַּדִּיקִים הַשִּׁיגוּ מַעֲלָה זוֹ שֶׁנִּקְרָאִים מַלְאָכִים וְקְדוּשִׁים, כִּי
בְּאַמְצֵעוֹת הַתּוֹרָה תִּגְדֹּל וְתַעֲלֶה מַעֲלַת הָאָדָם עַד אֵין קֶץ לַמַּעֲלָה מִהַמְּלָאכִים
(סנהדרין צג,א), וְזֶה לָךְ הָאוֹת כִּי ה' בָּחַר לְיוֹתֵר מַעֲלָה לְקִדְשַׁת מְקוֹם כְּבוֹדוֹ עִם
יִשְׂרָאֵל, הָא לַמִּדָּת כִּי הֵם לַמַּעֲלָה מֵהֶם כִּי מַעֲלִין בְּקִדְשׁ וְכו'.**

Another way of explaining this word is that it introduces a new reality;
from this moment on Israel would be included in G'd's celestial retinue. In
the celestial regions G'd has many servants who are all known as כהנים,
priests. He also has a host which is described as קדוש, holy, as we know
from Daniel 8,13. G'd is telling the Israelites that as of now He is
substituting the Jewish people for these celestial servants known as
ממלכת כהנים וגוי קדוש.

We find that G'd repeated this concept when He said to the Jewish people
in Leviticus 11,44: "you will become holy." The word ואתם was designed to
convince the Israelites that G'd did not speak about something which
would occur at some time in the future when soul and body would be
separated after death, but it would occur right now, i.e. ואתם, "to you"
who are still body and soul combined. We have found that the righteous
amongst Israel actually achieved this level, that they are called both
"angels, and holy." *Sanhedrin* 93 teaches that man's ability to rise to lofty
spiritual levels by means of the Torah is such that he can attain levels even
superior to that of the celestial angels.

4) Vayikra 19:2

דִּבֶּר אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם:

Speak to the whole Israelite community and say to them: You shall be holy,
for I am holy , I am your G-d

הוּו פְּרוּשִׁים מִן הָעֲרִיּוֹת וּמִן הָעֵבֶרָה, שְׁכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גֹדֶר עֲרוּה - Rashi
אַתָּה מוֹצֵא קְדֻשָּׁה

This means, keep separated from the forbidden sexual relations just
mentioned and from sin. [It is evident that this is the meaning of קְדָשִׁים
because] wherever you find in the Torah a command to fence yourself
in against such relations you also find mention of "holiness".

5) Rambam Issurei Biah(part of Kedusha) 22:19

אֵין לָךְ דִּבֶּר בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה שֶׁהוּא קָשָׁה לְרַב הָעַם לִפְרֹשׁ אֲלֵא מִן הָעֲרִיּוֹת
וְהַבִּיאוֹת הָאֲסוּרוֹת. אָמְרוּ חֲכָמִים בְּשָׁעָה שֶׁנִּצְטוּוּ יִשְׂרָאֵל עַל הָעֲרִיּוֹת בָּכוּ
וְקָבְלוּ מִצְוָה זוֹ בְּתִרְעוּמוֹת וּבִכָּיָה שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יא י) "בָּכָה לְמִשְׁפַּחְתִּי"
עַל עֲסָקֵי מִשְׁפָּחוֹת:

וְאָמְרוּ חֲכָמִים גָּזַל וְעֲרִיּוֹת נִפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם מִתְאַוֶּה לָהֶן וּמִחֲמַדְתָּן. וְאֵין אַתָּה
מוֹצֵא קֹהֵל בְּכָל זְמַן וְזְמַן שֶׁאֵין בָּהֶן פְּרוּצִין בְּעֲרִיּוֹת וּבִיאוֹת אֲסוּרוֹת. [ועוד]
אָמְרוּ חֲכָמִים רַב בְּגִזְל מַעוֹט בְּעֲרִיּוֹת וְהַכֹּל בְּאַבֵּק לְשׁוֹן הָרַע:

There is nothing in the entire Torah that is more difficult for the
majority of people to separate themselves from than sexual
misconduct and forbidden relationships. Our Sages said: When the

Jews were commanded regarding forbidden sexual relations, they wept and accepted this mitzvah with complaints and moaning

6) Vayikra 18:2

דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

Speak to the Israelite people and say to them: I ה' am your God.

Ohr Hachaim Vayikra 18:2:

הִנֵּה יָדוּעַ הוּא כִּי כָל מִצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה ה' לָעַם קִדְּשׁוּ הֵם מִצְוֹת שִׂיכוֹל הָאָדָם לַעֲמֹד בָּהֶם וַיִּטֶּה עַצְמוֹ אֶל הָרָצוֹן לַעֲשׂוֹתָם, זֹלַת מִצְוֹת פְּרִישַׁת הָעֲרִיּוֹת הוּא דָּבָר שֶׁנִּפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם מִחֲמַדְתָּן וְאוֹנֶסְתּוֹ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹתָם, זֹלַת בְּהִתְעַצְמוֹת הִרְחַקְתָּ שְׁנֵי דְּבָרִים מִהָאָדָם, וְהֵם מֵרַחֵק הָרָגֶשׁ רָאוּת הָעֵין, וּמֵרַחֵק בְּחִינַת הַחוּשֵׁב, וְאִם שְׁנֵי אֵלּוּ לֹא יַעֲשֶׂה אִין אָדָם שְׁלִיט בְּרוּחַ זֶה לְכַלּוֹתָהּ מִמֶּנּוּ, כִּי כָל שְׁלֹא תִהְיֶה לוֹ הִרְחַקְתָּ הָרָגֶשׁ הָרָאוּת בַּדָּבָר הַגָּם שִׁירְחִיק בְּחִינַת הַחוּשֵׁב לֹא יִשְׁלֹט בְּעַצְמוֹ לְכַלּוֹת מִמֶּנּוּ הַכֹּחַ הַחֲשֵׁק. וְצָא וְלָמַד (קִידּוּשִׁין פֶּא.) מִמַּעֲשֶׂה שֶׁל רַבִּי עֲמֶרֶם רַבֵּן שֶׁל חֲסִידִים, שֶׁהֵגֵם הָיִיתוּ מְשֻׁלָּל מִבְּחִינַת הַחוּשֵׁב נִתְנַצַּח מִבְּחִינַת הָרָאוּת.

וּבָזֶה נִבּוֹא אֶל הַבְּאוּר. הִנֵּה הָאָדָם ה' צָבָאוֹת נִתְחַכֵּם בְּצִוּוֹתָיו מִצֹּה זֶה וְדָבָר נֶגֶד יֵצֵר הָרַע, שִׁיֵּאמַר אִיךָ יָכוֹל אֲנוֹשׁ טָבָעִי לְמִשּׁוֹל בְּתַאֲוָתוֹ אֲשֶׁר הִיא אֲנֶסְתּוֹ? דָּבָר זֶה הוּא מְשֻׁלָּל מִהִדְעַת שִׁיחִיב ה' שְׁמִירָתוֹ לְכָל בְּהִשּׁוּאָה, אֲלֹא לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יְכוּלִין לַעֲמֹד וַיֵּשׁ כֹּחַ בְּרָצוֹנָם לְשֻׁלָּל הַחֶפֶץ בָּזֶה, וְהֵם אוֹתָם שְׁלֹא בָּאוּ לִידֵי מִבְּחִין הָרָאוּת וְהַחוּשֵׁב, בְּאֵלּוֹ וְכִדּוּמָה דָּבָר הַכְּתוּב. אֲבָל בְּמִי שֶׁעָבְרוּ בְּחִינָה הַנִּזְכָּר כָּפִי הֵטְבַּע אִין אָדָם שְׁלִיט בְּרוּחוֹ

לִמְנַע מֵעֲצֹמוֹ חֹשֶׁק הַמִּכְרִיחוֹ. וְעַל זֶה נִתְכַּוֵּן ה' בְּנַעַם דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וְאָמַר כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם, פְּרוּשׁ, הִגַּם שִׁישְׁבַּתֶּם בְּמָקוֹם שְׂאֲנִשְׂיָהּ בְּנֵי זְנוּנִים וְלֹא תִמְנַע מִכֶּם בְּחִינַת הַחוּשָׁב לְצַד יִשְׁיבַתְכֶם בִּינִיהֶם כָּל הַזְמַן הַהוּא, כְּאָמְרוּ אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם בָּהּ, וְאִין יִשְׂיבָה אֲלֹא עֲכָבָה, וְזֶה יִסּוּבֵב תִּגְבֶּרֶת הַחֹפֶץ בָּכֶם, אֵף עַל פִּי כֵן אֲנִכִּי מִצֹּה אֶתְכֶם שֶׁתִּתְעַצְמוּ לְנִצַּח הַחֹשֶׁק לְבַל תַּעֲשׂוּ כְּמַעֲשֵׂיהֶם.

ב

וְאָמַר עוֹד וְכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה וְגו', פְּרוּשׁ, אֵף עַל פִּי שְׂאֲתֶם בָּאִים לְמָקוֹם אֲשֶׁר שֵׁם הַרְגִיעָה שָׂדֶה שֶׁל בְּחִינַת הָרַע הַזֶּה, וְנִמְצָא בְּחִינַת הַחוּשָׁב מִתְעוֹרָרֶת, אֵף עַל פִּי כֵן מְחִיב אֲנִי אֶתְכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת כְּמַעֲשֵׂיהֶם.

וְלִצַּד שֶׁיֵּאמַר אָדָם כִּי אֵין מַעֲצוֹר בְּרוּחוֹ בְּדָבָר זֶה, לִכֵּן הַקָּדִים ה' בְּתַחֲלָה דִּבְרוּ הַטּוֹב וְאָמַר דִּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם, כִּי הֵן אֶמֶת בְּמִין אֲנוּשֵׁי זוּלַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁנוּ בְּטַעֲנָה זו, כִּי לֹא יִמָּצָא בְּכַחוֹ לִמְנַע עֲצָם חֹשֶׁקוֹ מִמֶּנּוּ, מֶה שֶׁאֵין כֵּן אֶתֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְצַד הַיּוֹתִי ה' אֱלֹהֵיכֶם, וְהִיא הַשָּׂגָה אֱלֹהִית, בְּכַח הָאֱלֹהִי יִנָּצַח כֹּחַ הַטְּבָעִי גִשְׁמִי, כִּי הַצּוּרָה תִּשְׁלַט בַּחֲמַר כְּשִׁי־סָכִים אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְהַתְדַּבֵּק בָּהּ אֱלֹהִיו יִשְׁלַט בְּטַבְּעוֹ. וְהוּא כְּמֵאמָרָם זְכוּרֹנָם לְבָרְכָהּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פ"ד) שְׂאָמְרוּ: הַצִּדִּיקִים לָבָם מְסוּר בִּידֵם וְהַרְשָׁעִים הֵם מְסוּרִים בִּיד לָבָם. הַכּוֹנֵה בָּזֶה כִּי הַחֹפֶץ וְהַחֹשֶׁק יִשְׁנוּ בְּלֵב הָאָדָם, וְהָרָצוֹן הוּא בְּמַחוּ, וְהֵם שְׁתֵּי מַדְרָגוֹת שֶׁנִּתֵּן הָאָדוֹן בְּבְנֵי אָדָם, וְכִשְׁתִּזְדַּמֵּן לְאָדָם דִּבֵּר עֲרוּהָ הַלֵּב חוֹמְדָהּ, וְאִין גָּמַר בַּחֲמוּד זֶה, וְיִכּוֹל הָרָצוֹן הַתְּלִי בְּמַח לִמְנַע הַחֹפֶץ וְלֹא יַעֲשֶׂנוּ הִגָּם שִׁיחֲמַד. הֵלֵא תִמָּצָא בְּבְנֵי אָדָם שְׁמִקְבָּלִים תַּעֲנִית, הִגָּם שֶׁהַחֹפֶץ יִתְגַּבֵּר בָּהֶם לְאָכַל יְבֵא הָרָצוֹן וְיִמְנַעֵנוּ, וְכֵן עַל זֶה הַדֶּרֶךְ. וְצִדִּיקִים תְּמִיד מִתְנַהֲגִים כְּסֹדֶר זֶה וְלָבָם מְסוּר בִּידֵם, שֶׁהִגָּם שִׁיחֲמַד תִּתְּאוּ תִתְּאוּ בְּלָבָם יִבְחַר הַשִּׁכָּל שֶׁהִיא הַנִּשְׁמָה, וְאִם יִשְׁנוּ בְּאִזְהָרָה מֶה אוֹ מְכַלְלִי הַתְּעוּב, יִשְׁלַל הָרָצוֹן בּוֹ וְיִמְנַע הַחֹפֶץ הִגָּם שִׁיחֲמַד. אָבֵל

הַרְשָׁעִים הֵם מְסוּרִים בְּיַד לִבָּם, לְכָל אֲשֶׁר יָבֹא הַחֲפֶץ בַּלֵּב לֹא יִמְנָעוּהוּ הָרָצוֹן. וְאוּלַּי כִּי
אֵין לָהֶם נִשְׁמָה, אוֹ שֶׁכָּבֶר פְּגָמוֹהָ וְנִכְנָעַת הִיא לִפְנֵי הָרוּחַ שֶׁבַּלֵּב. וְלִכֵּן אָמַר ה' כִּי אֲנִי ה'
אֱלֹהֵיכֶם, פְּרוֹשׁ לְהָיִיתׁ שְׂבָחִית הַנִּשְׁמָה בָּהּ ה' מְשַׁרָּה אוֹר שְׂכִינָתוֹ בְּאָדָם בְּסוּד
(תהלים עח:ו) "אֵהָל שֹׁכֵן בְּאָדָם", וּמֵצֵד זֶה יֵשׁ כֹּחַ בְּאָדָם לְנִצָּחַ הַחֲפֶץ לִפְנֵי הָרָצוֹן.

It is well known that a Jew can fulfil all the commandments G'd has demanded of His people without suffering undue hardship and that he can develop a tendency to do so willingly. The only exception to this rule is the commandment to refrain from certain sexual unions. The נפש, animalistic life-force within man, exercises a powerful influence over man urging him to disregard those commandments. The Israelite can successfully battle this urge only if he a) **controls his visual contact with the opposite sex and b) if he controls his fantasizing.** If a person fails to control these two senses he will fall victim to temptation. If a person does not limit his visual contact with the opposite sex, the fact that he does not think about it does not guarantee that he will not be aroused through visual contact. You may learn a valuable lesson in the psychology of sexual attraction from the following incident reported in *Kidushin* 81. Rav Amram who was the Rabbi of the pious, had a number of female prisoners whose freedom was bought by the community of Nehardea brought to his house. He gave them accommodation in the upper floor in his house and disconnected the stairs to that floor to prevent men from visiting there. It happened that one of these women passed the place where the ladder used to stand and Rabbi Amram felt as if he had seen

a bright light, i.e. the beauty of that woman made a powerful impression upon him and he felt a strong attraction to her. He brought a ladder which was so heavy that it took ten people to move it and moved it single-handedly to climb to the upper floor. By the time he had climbed half the rungs of the ladder he managed to control his lust and cried out: "Amram! the house is on fire!" As soon as people heard him they came running and observed that Rabbi Amram was standing half way up that ladder. The rabbis scolded him for having caused them embarrassment as it was clear to all of them what had prompted Rabbi Amram to call out. So he told them it was better they should be embarrassed on his behalf in this world than to have to be embarrassed by him when they would meet him in the Hereafter. He made the evil urge swear an oath to stop tempting him and the latter swore such an oath. Thereupon he said to Satan: "see here, you are fire and I am only flesh; I have proven now that though I am flesh I am stronger than you."

This brings us to the commentary on our verse. The Lord G'd was very wise in giving this commandment. He explained to us that an ordinary person who finds himself in the throes of sexual passion need not say that the fight against his evil urge is doomed to failure anyway. **G'd does not demand anything of us which we are incapable of delivering.** If He did not know that given the proper circumstances which we ourselves can create we are able to fulfil what He expects from us, He would not have given such a commandment. G'd expects His commandment to test only those people who have first taken measures not to expose themselves visually to such

temptation or to indulge in fantasies arousing their desire. If a person did not take the above-mentioned precautions to help him fight temptation based on his sexual urge he is not likely to withstand temptation when it comes his way. This is what the Torah hinted at when it wrote כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם, meaning that although you resided in a country such as Egypt which is a centre of sexual permissiveness and you were therefore not able to avoid thinking about such temptations, I still command you to triumph over your evil urge. The word ישיבה is a metaphor for inactivity, for an inhibition. The Torah refers to the Jewish people who displayed the ability to resist sexual temptation while they were surrounded by it. This encouraged G'd to legislate such resistance to temptation in an environment which would be more friendly to those who wish to resist temptation. You are not to emulate the actions of the Egyptians.

At the same time, G'd continues: "though I will bring you to a country in which you will be constantly aroused by seeing sexual permissiveness all around you so that you would not even have to exercise your imagination in order to become aroused, I demand from you not to copy their activities."

As far as someone saying that he is unable to control his thoughts in this manner, the Torah introduced this commandment by the repeated דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני ה' אלוהיכם, "speak and say to the children of Israel I am the Lord your G'd," that while it is quite true that the human

species as such finds it almost impossible to control their fantasies regarding their sexual passions this is not so in the case of Israelites seeing that the Lord is our G'd. Our affinity to G'd enables us to master drives which are of a purely biological nature. **As soon as an Israelite has agreed to cleave to G'd this means that G'd in His turn dominates his nature, i.e. that the צורה תשלוט בחומר, "mind controls matter."** This is in accordance with the statement of our sages in *Bereshit Rabbah* 34,11 that the hearts of the righteous are under their control whereas the wicked are controlled by their hearts. What the *Midrash* means is that the heart is the seat of man's desires whereas the seat of his will-power is his mind, his brain. G'd has granted man two separate levels of decision-making power. In matters of the libido the heart is the dominating factor, though the will situated in and controlled by the brain is capable of overriding the urges of the heart and prevent it from carrying out its urge. You find that people are able to impose fasts on themselves through sheer will-power though they have a strong urge to eat and drink, an urge that originates in their hearts. The same is true of people's ability to overrule their hearts' craving to indulge their sexual urges. The righteous always conduct themselves in this manner, their hearts being controlled by their will-power in spite of any urges originating in their hearts which they may experience. Their שכל, intelligence, i.e. their soul, makes the choice of how to act. If, moreover, G'd has warned us not to indulge in certain activities or that He has made it plain that certain categories of activities are abhorrent to Him, the righteous will desist from

indulging his urge even if He did not spell out any specific penalty in that context. As a result, the will of a righteous person does not experience any difficulty in curbing the craving to indulge in such an activity. The wicked, on the other hand, are so captive to the urgings originating in their hearts that their will is not powerful enough to restrain their hearts. Perhaps this is due to their not possessing a נשמה, soul, (in the case of Gentiles) or that their soul has already become too contaminated by their behaviour so that it has submitted to other forces within the personality of the body it inhabits. **G'd said: כי אני ה' אלוקיכם, that due to our נשמה in which some divinity resides, we the Israelites are able to successfully combat the cravings of our libido.** Compare Psalms 78,60: אהל שכן באדם, "the tent He set within man." In this verse G'd refers to the soul in man as a form of Tabernacle. It is this which lends the Israelite the strength to cope with even the strongest temptations of the evil urge.

7) Devarim 26:5-9

וְעִנִּיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרָיִמָּה וַיְגַר שָׁם בְּמִתֵּי מֶגֶט וַיְהִי-שָׁם לִגְדֹל עַצוֹם וְרַב:

You shall then recite as follows before your God יהוה: "My father was a fugitive Aramean. He went down to Egypt with meager numbers and sojourned there; but there he became a great and very populous nation.

וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲבֹדוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה:

The Egyptians dealt harshly with us and oppressed us; they imposed heavy labor upon us.

וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְלוֹ וַיֵּרָא אֶת־עֲנִינוֹ וְאֶת־עֲמָלָנוּ וְאֶת־לִחְצָנוּ:

We cried to יהוה, the God of our ancestors, and יהוה heard our plea and saw our plight, our misery, and our oppression.

וַיּוֹצֵאנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה וּבִמְרָא גָדֹל וּבְאֲתוֹת וּבִמִּפְתִּיּוֹת: יְהוה freed us from Egypt by a mighty hand, by an outstretched arm and awesome power, and by signs and portents, וַיְבִאנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ: bringing us to this place and giving us this land, a land flowing with milk and honey.

<p>וְעַתָּה וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבָד אָבִי בְּמַתִּי מֶעֶט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָדוֹל עֲצוֹם וָרֹב:</p>	<p>ארמי זה יצה"ר שהוא רמאי גדול כאומר (בראשית ג' א') והנחש היה ערום, שמרמה הבריות לאבדם, והוא אומר אובד אבי פירוש אדם הראשון על דרך אומר (ישעי' מ"ג כ"ז) אביך הראשון חטא, ואבדו וגרם מיתה לו ולדורות הבאים אחריו והשריש בכל הנפשות חלק הרע,</p>	<p>and you will say in your (spiritual) poverty This is a simile for the temptations of the evil urge who is a great swindler having tricked Eve into eating from the tree of knowledge. The Torah itself had described the tempter, the serpent, as very wily (Genesis 3,1). The words אבד אבי are a reference to Adam.</p>
<p>וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה</p>	<p>וירד מצרימה פירוש המקום שבא בו היצר</p>	<p>"he descended to Egypt," וירד מצרים</p>

	<p>שהוא גופו של אדם הוא מצריו של היצר הקרובים אליו</p>	<p>i.e. to the place where the evil urge is at home, the epitome of physicality, the place where the soul is under the greatest amount of pressure to yield to Satan.</p>
<p>וַיֵּגֶר שָׁם</p>	<p>ואומרו ויגר שם כי בתחלה נכנס כגר כאומרו (ש"ב י"ב) ויבא הלך וגו', (סוכה נ"ב:).</p>	<p>intitally the presence of Israel's soul in Egypt, Satans' home, was only comparable to the presence of a stranger.</p>
<p>בְּמַתִּי מֵעֵט</p>	<p>במתי מעט פירוש בכחות מועטים, ואח"כ מתרבים כוחותיו על ידי האדם עצמו והוא אומר</p>	<p>relatively weak forces of Satan at that time. Afterwards these forces increased manifold due to the active co-operation of man himself. This is why the Torah continues</p>
<p>וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עַצוֹם וָרֵב:</p>	<p>יהי שם לגוי גדול עצום, ורב בסוד (תהלים כ"ה) וסלחת לעוני כי רב הוא, ופירוש הרב האר"י ז"ל שחוזר אל המפתה כי רב הוא, והראיה שצוה ה' ביום הכיפורים גורל א' לה' וגורל א' לעזאזל:</p>	<p>: ויהי שם לגוי גדול ועצום and while there it became" a powerful nation." This is the mystical dimension of Psalms 25,11: וסלחת לעוני כי רב הוא "and pardon my iniquity though it is great." Rabbi Yitzchak Luria, explained that the word "great," refers to the evil urge whose powers are great.</p>

וַיִּרְעוּ אֶת־נֹוֹ הַמִּצְרִים	פירוש שבאמצעות יסודות האדם גרמו גם לנפש להרשיע כמותם, והוא אומרו וירעו אותנו פירוש עשו אותנו רעים כמותם כי המזג כשיסריח ימשוך אליו רצון הנפש.	Once the composition of the raw materials had become redefined, the willpower of the life-force, נפש, within man was bound to reflect the nature of the material his body is made of.
ויתנו עלינו עבודה קשה	עוד נתכוון על פי דבריהם ז"ל (שם ל:) שאמרו בכל יום מתחדש היצר על האדם בתגבורת חדש	Another meaning of the expression is along the lines of the statement in <i>Kidushin</i> 30 that the evil urge appears anew every single day in a stronger form.
ונצעק אל ה' אלוקינו "We cried out to the Lord our G'd, etc."	ואמרו וישמע ה' את קולנו וגו' פירוש הגם שה' הוא שברא יצר הרע לבחון האדם בעבודת בוראו אף על פי כן כשצועקים אליו שומע קולם מטעם שראה את הרשום	Although G'd Himself created the evil urge in order to examine if man truly serves Him, nonetheless when man cries out to G'd to be saved from these temptations He responds when He sees how the evil urge has made a deep imprint on us,

<p>וַיֵּרָא אֶת־עֲנֵינוּ וְאֶת־עֲמָלָנוּ וְאֶת־לַחְצָנוּ:</p> <p>and saw our plight, our misery, and our oppression.</p>	<p>שהוא ענינו ועמלנו ולחצנו, העוני הוא אפיסת כח הלוחם שאין כח בנו המספיק להלחם בו לגרשו ממנו, העמל הוא שאנו צריכין לעמול במלחמתו, הלחץ הוא הדחק שדוחק היצר את האדם לחטוא בעל כרחו,</p>	<p>The word עני refers to the complete collapse of our spiritual resources to fight the temptation of the evil urge; the word עמלנו refers to the burdensome task of fighting off the evil urge; the word לחצנו refers to the evil urge imposing his will upon us against our better judgment. G'd listened to our appeal because we suffered from all these three pressures.</p>
<p>וַיּוֹצֵאֵנוּ ה' מִמִּצְרַיִם G-d freed us from Egypt</p>	<p>זו הצלת יצר הרע וכוחותיו המצירים אותנו, כי הוא המציל מיצר הרע כאומרם ז"ל (קידושין ל':) שלולי שה' עוזר לאדם כנגד יצר הרע אין אדם שליט להנצל ממנו</p>	<p>Our sages in <i>Kidushin</i> 30 state that without G'd's help it would be impossible to withstand the temptations of the evil urge.</p>
<p>ביד חזקה וגו'</p>	<p>ו רמז לדברים שבאמצעותם יצילהו ה' וכו' והוא על דרך אומרם ז"ל (שם) אמר הקב"ה בראתי לכם יצר הרע בראתי לו תבלין שהיא התורה, והוא אומר ויוציאנו ה' וגו', ביד חזקה זו תורה שנתנה</p>	

	<p>מימינו של הקב"ה רמז לג' דברים שבאמצעותם ניצול אדם מיצר הרע כאומרם ז"ל (מנחות מ"ג:) כל מי שיש לו תפילין בזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו לא במהרה הוא חוטא, כנגד תפילין בזרועו אמר ובזרוע נטויה שמצות תפילין בזרוע, ואמר ובמורא גדול כנגד תפילין של ראש, וכנגד ציצית אמר ובאותות כי מצות ציצית</p>	<p>The Torah refers to three separate means employed by G'd to save man from being victimised by the evil urge. <i>Menachot</i> 43 states that anyone wearing phylacteries on his arm, fringes on his garments, and who affixes a <i>mezzuzah</i> on the doorpost of his house, will not easily succumb to sin.</p>
<p>ו יביאנו אל המקום הזה</p>	<p>ואומרו ויביאנו אל המקום הזה מדבר על עולם העליון שהנשמה בו, והנה אין הנשמה מגעת לדבר כל הדברים האלה אלא אחר עלייתה לעולם העליון שנקרא גן עדן של מעלה אחר שכבר שבעה ימים בגן עדן שלמטה,</p>	<p>The Torah refers to the higher world, the world inhabited by the נשמה, the superior soul.</p>

